

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator									
גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קבלן דבעל חוב - דברי הכל משתעבד	[דברי הכל]										◇
ערב דבעל חוב וקבלן דכתובה פליגי:											◇
אע"ג דלית ליה נכסי ללוה משתעבד	איכא למ"ד:									◆	◇
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד.	ואיכא למאן דאמר:									◆	◇
והילכתא בכלהו, אע"ג דלית ליה משתעבד, בר מערב דכתובה, דאע"ג דאית ליה לא משתעבד מאי טעמא? מצוה הוא דעבד, ולא מידי חסרה.										■	◇
מעיקרא דתקנתין, יותר ממה שהאיש רוצה לישא אשה רוצה לינשא ואי ס"ד מיתמי, האי משום דיתמי הוא תיובתא דמר זוטרא תיובתא.	רבינא, ת"ש:									■	◇
מר זוטרא בריה דרב שט"ח היוצא על היתומין, אע"פ שכתוב בו שבת - אינו גובה אלא מן הזיבורית.	מזוטרא בריה דרב נחמן משמיה דרב נחמן:										◇
תדע, דבע"ח דיניה בבינונית, ומיתמי בזיבורית.	אביי:										◇
הכי השתא, בעל חוב דיניה מדאורייתא בזיבורית, כדעולא	א"ל רבא:										◇
דבר תורה בעל חוב בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש וגו', מה דרכו של איש להוציא? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו בע"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני לווין	דאמר עולא:										◇
וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא, אלא הכא כיון דדיניה מדאורייתא בעידית, אפילו מיתמי נמי בעידית.											◇
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית, ואפילו הן ניזקין	ולרבא, והתני אברם חוזהא:										◇
והא ניזקין דינן מדאורייתא בעידית											◇
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמויק, ורבי ישמעאל - היא											◇
מדאורייתא בדניזק שיימינן, ומפני תיקון העולם תקינו רבנן בדמויק	דאמר: [רבי ישמעאל]										◇
וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא.											◇
איני?											◇
אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית, ואפילו הן עידית	והתני רבי אליעזר ניותאה:										◇
מאי אפילו הן עידית? לאו אע"ג דכתיב עידית בשטרא											◇
לא, מאי עידית? שפאי עידית, כדרבא											◇
הזיק זיבורית - גובה מן העידית, שפאי עידית - גובה מן הבינונית	דאמר רבא:										◇
וגבי יתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא.											◇
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית.											◇
יתומים שאמרו, קטנים או אפילו גדולים? תקנתא היא דעבוד רבנן גבי יתמי, לקטנים עבוד רבנן, לגדולים לא עבוד רבנן, או דלמא משום דלא מסיק אדעתא דמלוה דמית ליה ונפלי נכסי קמי יתמי, דהוה ליה נועל דלת, הלכך אפילו גדולים נמי?	בעי רב אחדבוי בר אמאי:										◇
יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים.	ת"ש, דתני אביי קשישא:										◇
ודלמא הני מילי לענין שבועה, דגדול במילי דאבוה כקטן דמי, אבל לענין זיבורית לא.											◇
והילכתא: יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים, בין לשבועה בין לזיבורית.											◇
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש בני חורין.											◇
במתנה היאך? תקנתא הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות, אבל מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא, או דלמא מתנה נמי, אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא יהיב ליה מתנה, והלכך כי פסידא דלקוחות דמי?	בעי רב אחדבוי בר אמאי:										◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני וג' מאות לפלוני וד' מאות לפלוני, אין אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מכולן, אבל אם אמר תנו מאתים זוז לפלוני ואחריו לפלוני, ואחריו לפלוני, אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו ואע"ג דקמא בינונית ובתרא זיבורית, מזיבורית גבי, מבינונית לא גבי	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, ת"ש:										⚡	◇
ש"מ, במתנה נמי עבוד רבנן תקנתא											⚡	
הכא במאי עסקינן - בבעל חוב.											!	◇
והא תנו קאמר											⚡	
תנו בחובי.											!	
וליהוי שטרא דמאן קדים?											⚡	
דליכא שטרא.											!	
והא כל הקודם בשטר קאמר											⚡	
בשטר פקדתא.											!	
ואב"א: אפילו מתנה נמי, ולא קשיא, מאי גובה מן האחרון? אין נפסד אלא אחרון.											!	◇
ואב"א: דשוו כולהו להדדי.											!	◇
אין מוציאין לאכילת פירות.												■ <
מאי טעמא?												^
לפי שאין כתובין.	עולא אמר ריש לקיש:										!	◇
והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו	רבי אבא לעולא:										⚡	◇
אין מוציאין	וקתני:										■ ⚡	
התם מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.	א"ל: [עולא]										!	◇
לפי שאין כתובין.	וכן אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן:										!	
והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו	רבי זירא לרב אסי:										⚡	
אין מוציאין	וקתני:										■ ⚡	
מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.	א"ל: [רב אסי]										!	
לפי שאין קצובין.	רבי חנינא:										!	◇
לרבי חנינא, קצובין וכתובין בעי, או דלמא קצובין ואע"פ שאינן כתובים?	איבעיא להו:										^	◇